

[Finansministeren.]

Forhold, end at det først og fremmest skyldes Skattefradrag. Det andet Forhold er det, at Skibsfarten afgjort ikke ved Ligningen for 1939—1940 vil møde frem med de samme store Merindtægter, som der var i Fjor, navnlig efter at der yderligere er givet den Indrømmelse med Hensyn til Merindkomstskatten, at man forskyder Sammenligningsaarene, hvad der vil betyde en ikke helt uvæsentlig Mindreindtægt. Der er saaledes Grund til at være forsigtig med Hensyn til det kommende Aar, og nogen Grund til at regne med, at man skulde kunne tage en saadan Ekstraudgift som den til Mund- og Klovesygen uden Vanskelighed, er der ikke.

Jeg tror hermed og med de Bemærkninger, jeg fremsatte vedrørende Venstres Udtalelser om den økonomiske Politik, at have svaret paa, hvad det ærede Medlem Hr. Korsgaard har haft at anføre.

Clausager: Den højtærede Finansminister mente, at der var noget dunkelt over Venstres Stilling til dette Spørgsmaal. Det kan jeg ikke erkende, for det er fuldstændig rigtigt, som Finansministeren sagde, at hvis vi havde kunnet opnaa en Kompensation, saaledes at man kunde have brugt nogle af Pengene til en Nedsættelse af andre Skatter, der tyngede haardt, vilde vi have medvirket. Det har vi jo sagt, saa det er der slet ikke noget uklart i.

Naar den højtærede Minister dernæst siger, at vi foretrækker at lade de konjunkturbestemte Indtægter gaa fri, naar vi ikke kan faa, hvad vi vil, er det heller ikke rigtigt, for vi stemmer ikke imod Forslaget. Vi har netop udtalt, at vi forstaar godt, at Regeringen, naar den vil føre denne Politik, maa lappe paa det ved at tage fra eet Sted og give til et andet, men vi ynder ikke denne Politik, og derfor maa den ske paa Regeringens eget Ansvar.

Maa jeg dernæst takke Ministeren for de uhyre kønne Udtryk, han var i Stand til at fremsætte her. Det var en Hjertensfornøjelse at høre derpaa, og det er vist ogsaa tilladt at bruge dem, saa længe vi endnu ikke har faaet den nye Straffelov. „Venstre, dette indskrumpede Parti, der lever paa en Livsløgn“. (*Finansministeren*

[V. Buhl]: Ja!). Ja, hvor lyder det dejligt, det er rigtignok Udtryk for noget stort og ophøjet! Nej, det er Udtryk for noget helt andet. Det er Udtryk for, at denne Regering er ilde tilpas ved Stillingen. Den er ilde tilpas ved, at der nu er omkring 160 000 arbejdsløse, endda den kom til Magten for at skulle afskaffe Arbejdsløsheden, og i de sidste 2½ Aar siden Landstingsvalget har haft den hele Magt. Det er det, der piner den. Alle vanskelige Sager skubber den fra sig. Arbejdsløsheden er ikke Regeringens Sag — bevares! Kan man huske, hvad Regeringsfolkene sagde for 10 Aar siden? Den Regering, der ikke kunde afskaffe Arbejdsløsheden, maatte hellere gaa i Dag end i Morgén! Men nu har man faaet en lidt anden Opfattelse af denne Sag.

Alle vanskelige Sager skubber den fra sig. Skatterne, som man godt nok selv erkender mange Steder ligger uretfærdigt, puttes i en Kommission. Ikke tale om, at der maa røres herved! Hvorfor ikke? Maa jeg for øvrigt spørge: Hvorfor i al Verden har man ikke for længe siden nedsat denne Kommission? Det kunde være gjort inden Landstingsvalget, den kunde være nedsat for 3—4 Aar siden, og saa kunde den have arbejdet og have haft Sagen klar, da denne „handlekraftige Regering“ fik den fulde Magt. Men nu haster det ikke, nu puttes Sagen i en Kommission, og hvad der vil ske, ved man ikke. De midlertidige Love forlænges, den ene efter den anden, alt sammen noget, der tyder paa, at der vil gaa lang Tid.

Jeg kan ikke begribe, at man ikke, til Trods for at Skattelovene ligger i en Kommission, kunde rette paa de værste Fejl, og jeg har Finansministerens Ord fra første Behandling for, at han er klar over, at Ejendomsskatterne maa revideres. Hvorfor i Alverden kan man saa ikke tage fat paa de Skatter, der ligger saa uhyre ulige, ganske uden Hensyn til den Indkomst, vedkommende Skatteyder har. Det samme gælder en Del af de indirekte Skatter. En af de indirekte Skatter — den som kommer til Behandling under den næste Sag paa Dagsordenen — vil vi foreslaa strøget, Oktobertoldloven af 1932, en af de haardest tyngende indirekte Skatter vi har, for den hviler paa grove Forbrugs-